

OSMAN DŽAMALIJA

- **Predsjednik Udruženja TO FBiH**
- **Ratni komadani OPŠTO N.Grad Sarajevo**
- **Ratni komdant Okružnog štaba Sarajevo**
- **Ratni komadant Garnizona Sarajevo**

**REFERAT NA SVEČANOJ AKADEMIJI ODRŽANOJ DANA 11.04.2014. GODINE
U POVODU OBILJEŽAVANJA 8. APRILA DANA TO R BiH**

Cijenjeni
gosti

Dragi
saborci,

Dozvolite da Vas, prije svega srdačno selamim i pozdravim i da Vam čestitam 8. April, dan TO R BiH.

Mi danas na prigodan i skroman način obilježavamo ovaj datum.

Obilježavamo ga u veoma teškom vremenu, kad mnogo toga ne funkcioniše u našoj državi, u Federaciji, u gradu, a siguran sam da ima i onih kojima nije drago što ga obilježavamo i što ih podsjećamo na ono šta nam se dogodilo. Jer, kako ratno vrijeme odmiče, naša borba sve više pada u zaborav, a istinske patriote i boračka populacija mnogima postaju balast.

Zato, mi danas imamo prijeku potrebu da otrgnemo od zaborava iskazani patriotizam naših saboraca i slavnu borbu naših proslavljenih ratnih jedinica u minulom odbrambeno-oslobodilačkom ratu, kako bi sačuvali uspomenu na naše najbolje sinove koje je iznjedrila ova država.

Danas s ponosom možemo reći da su štabovi TO, svih nivoa i njihove starješine dali ogroman doprinos u organizovanju i stvaranju naših oružanih snaga (TO odnosno Armije BiH). Radili su to veoma predano i stručno, iz najdubljih patriotskih osjećanja prema svome narodu, svojoj domovini, nenametljivo i časnoj obavljajući ove poslove u najteže vrijeme, vrijeme rata,

sačuvali su svoju čast i dostojanstvo (i kao borci i kao starješine), na šta trebamo biti posebno ponosni.

Danas nema potrebe isticati koliko je ko od patriotskih snaga i formacija doprinio pripremi za odbranu i odbrani od nametnute i neželjene agresije. Sve su one dale neizmjeran doprinos u pripremi za oružanu borbu samostalnoj i oružanoj borbi, kroz TO, odnosno Armiju BiH.

Odbrani su doprinijeli, prije svega obični ljudi, građani i patriote ove zemlje, vođeni patriotizmom i hrabrošću usmjeravani, koordinirani, uvezivani i rukovođeni od strane štabova TO, odnosno kasnije komandi jedinice Armije BiH, jer je naša odbrana organizovana iz nužde, zbog svake vrste ugroženosti i osjećaja «biti ili ne biti» i iz potrebe spasa naroda i države, te danas, s ponosom ističemo da je TO RBiH časno i dostojanstveno izvršila svoj zadatak koji je dobila od Predsjedništva RBiH kao vrhovne komande Oružanih snaga.

Dragi saborci,

Gdje su danas ti najbolji sinovi ove zemlje, naši borci iz TO, odnosno Armije RBiH, koji su joj se stavili na raspolaganje kad joj je bilo najteže, ne žaleći svoje živote i dijelove tijela samo da bi je odbranili i da bi nam svima bilo bolje .

- mnogi, nažalost nisu više među živim,
- mnogi se povlače po bolnicama i domovima zdravlja traže lijeka,
- mnogi idu od zavoda do zavoda za zapošljavanje, od institucije do institucije tražeći pomoć da prežive ili da zaposle svog člana porodice, većina ih se može vidjeti po sudovima,
- mnogi sastavljaju kraj sa krajem od penzije ili bolje reći socijalne pomoći koju ostvaruju kroz diskriminatorni Zakon o penzionom osiguranju,
- mnogi traže krov nad glavom,
- malo ih je tamo u institucijama vlasti, gdje se odlučuje o njihovim pravima i sl.

Sve ovo izaziva nezadovoljstvo i ogorčenje boračke populacije.

Postavlja se pitanje, Ko je za ovo kriv?

Krivi su svi organi vlasti: od nivoa općina, kantona, Federacije BiH i Države BiH.

Ali dragi saborci, krivi smo i mi (boračka populacija, od vojnika do generala) što nismo jedinstveni u istupima spram državnih organa, vlasti u ostvarivanju svojih prava, jer nas je uspjela država rasparsati po raznim strankama, udruženjima i sl. u potpunosti nas je razjedinila, čak i međusobno konfrotirala, kako bi sa nama lakše manipulirala.

Zato, ovom prilikom pozivam sve boračke organizacije i udruženja da budemo jedinstveni i da, kroz demokratske metode i sredstva objedinimo naše djelovanje spram državnih organa vlasti na rješavanju bitnih pitanja kao što su:

1. Njegovanje i očuvanje tradicije i sjećanja na našu odbrambeno-oslobodilačku borbu. Ne smijemo dozvoliti da se naša borba blati, da se minimizira borba TO odnosno Armije BiH i drugih patriotskih snaga Republike BiH, a posebno kroz zakone kao što je ovaj posljednji diskriminatorni Zakon o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata kojim se određeni dio boračke populacije, a naročito komandni kadar iz ratnog perioda dovodi u veoma težak ekonomski položaj.

2. Da se pokrene i donese kroz parlamentarnu proceduru izmjena i dopuna Zakona o penzijsko-invalidskom osiguranju koji bi na jedan cjelovit i jedinstven način regulisao pitanje penzionisanja branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata gdje bi svi učesnici minulog rata od vojnika do generala bili tretirani na jedinstven način, gdje će pored boračke populacije ponijeti i oni koji ga donose kroz smanjenje njihovih primanja jer je nedopustivo da jedan komandant ratne brigade, ili divizije ima 600 ili 700 KM penzije a jedan poslanik u parlamentu 4 do 5 hiljada KM.

3. Moramo se IZBORITI da boračke organizacije i udruženja presudno utiču na izbor i imenovanje kadrova na ključna mjesta (ministre) u ministarstvima za boračka pitanja, koji će raditi u interesu boračke populacije a ne protiv njihovih interesa.

Moram navest ovaj primjer: za ovu današnju manifestaciju obratili smo se našem kantonalnom ministarstvu za boračka pitanja u dva navrata da nam doznači bar 300 KM da kupimo cvijeće i položimo na mezarje gdje leže najbolji sinovi ove zemlje i predsjednik države i da obezbijedimo kafu poslije ove manifestacije (i ako imaju u svom kalendaru obilježavanje ove manifestacije) nismo to dobili, već smo to morali skupiti između sebe. To je zaista više nego žalosno i sramno.

4. Daleko veće uključivanje članova boračke populacije u državne organe vlasti, poštujući princip «primus inter paras» (prvi među jednakima) i obezbjeđenje efikasnijeg i pravičnijeg načina zapošljavanja mladih (naročito članova šehidskih porodica i poginulih boraca).

5. Pružanje podrške naporima legalnih organa vlasti pro-bosanske orijentacije i nosiocima javnih funkcija koji svojim radom i moralnim kredibilitetom to zaslužuju i čine da naša država krene bržim zamahom, bez obzira kojoj opciji pripadaju, a raskrinkavati, svim raspoloživim i dozvoljenim demokratskim sredstvima, sve pojedince i grupe koji koče brži razvoj naše zemlje i istu nemilosrdno, na razne načine pljačkaju, dovodeći njene građane na rub egzistencije.

6. Da presudno utičemo na usmjeravanje ispravne državne politike prema sadašnjosti i budućnosti zemlje.

I na kraju, dragi saborci, još jednom svima Vama, svim pripadnicima TO i svim građanima koji TO doživljavaju kao svoju oružanu silu čestitam praznik.

Hvala.

**FRAGMENTI O TERITORIJALNOJ ODBRANI R BiH – ODNOS
MEDJUNARODNE ZAJEDNICE PREMA RATU U BiH I ODNOS
ORGANA VLASTI U R BiH PREMA BORAČKOJ POPULACIJI**

*Riječ na svečanoj akademiji u povodu 8.aprila – Dana Teritorijalne odbrane
Republike Bosne i Hercegovine – Dom OS BiH, Sarajevo, 11.april 2014.*

Dame i gospodo, dragi prijatelji i saborci,

Danas je prilika da se podsjetimo na sudbonosne trenutke od prije 22. godine, kada je Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine, 8. aprila 1992. godine, donijelo Uredbu o ukidanju dotadašnjeg Republičkog štaba Teritorijalne odbrane SR BiH i formiranju Štaba Teritorijalne odbrane Republike Bosne i Hercegovine, kao prvi dokument nove države. Ova Uredba je imala historijski značaj, jer je predstavljala osnov za nastanak i razvoj oružanih snaga R BiH. Ovom skupu je poznato da je pomenutom Uredbom, pored ostalog, određen je privremeni znak za sve pripadnike TO Republike BiH, postavljeni novi čelni ljudi u TO i regulisan sistem rukovodjenja i komandovanja. Na taj način R BiH je prvog dana svoje državnosti, ozakonila svoje, do sada legitimne i legalne oružane snage i time ispunila bitne odrednice medjunarodnog ratnog prava.

Nešto ranije, jedan broj mirnodopskih štabova TO je 5.i 6. aprila 1992. godine mobilisao svoje ratne štabove TO sa prištapskim jedinicama, na bazi Zaključaka Predsjedništva R BiH od 4.aprila.

Proces rada na formiranju Teritorijalne odbrane Republike BiH započet je istoga dana, okupljanjem grupe od 13 starješina i građanskih lica iz dotadašnjeg RŠTO, OkŠTO i GrŠTO Sarajevo koji su svojim prijedlozima u Predsjedništvu R BiH, sugerisali izbor čelnih ljudi u Štabu TO R BiH, te pozvali sve zapošljene da se sutradan redovno jave na posao. Narednog dana (9.aprila) oko 9.00 časova, novopostavljeni komandant je održao prvi sastanak sa svim prisutnim članovima TO Sarajevo, upoznao ih sa Odlukama Predsjedništva R BiH od predhodnog dana, zahtijevajući da se, u roku od 24 sata, pismeno izjasne o dobrovoljnom pristupanju novoj TO R BiH, odnosno o lojalnosti novoj državi Republici BiH.

Istoga dana (9. aprila 1992. godine), Predsjedništvo R BiH je donijelo Odluku o objedinjavanju svih oružanih sastava na teritoriji BiH u sastave TO, sa rokom do 15. aprila, nakon čega će se oni koji to ne urade smatrati paravojnim formacijama.

Novoformirani Štab TO Republike je istoga dana sačinio i potčinjenim OkŠTO i OpŠTO uputio depešu o pismenoj diferencijaciji /izražavanju lojalnosti novoj državi/ njihovih članova. Depeša nije upućena OkŠTO Banja Luka i Doboj i u 35 OpŠTO za koje se znalo da je u istima SDS formirala svoje jednonacionalne štabove TO.

Analiza prispjelih izvještaja potčinjenih štabova TO izvršena je 15. aprila.

Lojalnost novoj državi izrazilo je 5 okružnih i 50 opštinskih štabova TO. Od 1.322 zapošljena lica svih nacionalnosti (85 AVL, 1008 rez. Oficira, 146 podoficira i 83 GL), lojalnost novoj državi potpisalo je 406 lica ili 35,2%.

Daljnji proces rada na formiranju TO R BiH, nije vršen na ustaljen način, koji podrazumijeva organizovano pozivanje vojnih obveznika i MTS u ratne jedinice TO od strane Ministarstva odbrane. Ljudi su preko medija saznali o naprijed pomenutim Odlukama Predsjedništva R BiH, pa su se masovno dobrovoljno javljali najbližim štabovima TO. Sa mjerom njihovog pristizanja, rasporedjivani su u odeljenja, vodove i čete, najčešće na lokalnom nivou. Formiranje krupnijih oružanih sastava odreda i bataljona započeto je koncem aprila, a već polovinom maja formirane su prve brigade u Tuzli, Zenici i Sarajevu.

Prema raspoloživim, ali nepotpunim podacima, do konca mjeseca maja, štabovima TO javilo se oko 91.000 pripadnika TO. Do tog vremena, vodeći neprekidne borbe, jedinice su sticale prva borbena iskustva, dobijene su i prve bitke i bojevi, od kojih neke veoma značajne, kao što su bitka za Predsjedništvo i Pofalička bitka u Sarajevu, te bitka na Brčanskoj malti u Tuzli i dr.

Da se ukratko podsjetimo kakva je situacija bila u BiH početkom aprila 1992.godine.

Na teritoriji BiH bila je raspoređena komanda 2.V.O sa njena 3 korpusa, prištapskim jedinicama, logistikom, dijelovima 9.K i 10.K i dijelovima snaga GŠ OS SFRJ (raketna art. brigada u Banja Luci, avio puk u Bihaću i dr.).

U BiH su bile organizovane paravojne formacije. Paravojne formacije Bosanskih srba ušle su u sastav jedinica JA.

Paravojne formacije Bosanskih hrvata bile su pod pokroviteljstvom hrvatske vojske.

Proglašena je Srpska republika Bosna i Hercegovina 9 januara 1992., sa organizovanim srpskim autonomnim oblastima i preuzetom vlašću u opštinama u okviru teritorija SAO.

Proglašeno je postojanje Hrvatske zajednice Herceg Bosna, 18.novembra 1991.godine, u čiji sastav je uključeno 30 cjelovitih i od 10 općina dijelovi teritorija, sa preuzetom vlašću u istima. Hrvatski predstavnici u Predsjedništvu dobili su „naputak“ od Tuđmana da rade na minimumu.

Ove dvije paradžavne tvorevine su organizovane neustavnim rastakanjem ustavnog uređenja Bosne i Hercegovine. One sustvorile svoje paradžavne organe vlasti, vojsku i ostalo.

Stranka demokratske akcije Bošnjaka pokušala je da preko „PL“ animira javnost na predstojeću opasnost, da formira i pripremi snage za odbranu BiH, ali su kratkoća vremena, nedostatak naoružanja, rad u ilegali i umiješanost KOS-a, bili limitirajući faktori za realizaciju tog zadatka. Državna teritorija R BiH bila rasparčana po nacionalnim šavovima, a organi vlasti razjedinjeni po nacionalističkim partijama. Istina je da se jedino SDA sa još nekim manjim strankama borila za jedinstvenu BiH.

Zaoštreni medjunacionalni odnosi u BiH, dodatno su eskalirali nakon održanog referenduma o samostalnosti i nezavisnosti BiH. Uslijedile su otvorene prijetnje čelnika SDS-a ratom, te barikade i kontra-barikade. Pale su i prve žrtve u Sarajevu. Rat je postao realna opcija, a zvanično je započeo početkom medjunarodnog priznanja BiH.

20. maja 1992. godine Predsjedništvo R BiH donosi Uredbu sa zakonskom snagom o odbrani, kojom je Štab TO R BiH preimenovan u Glavni štab R BiH, a teritorijalna odbrana R BiH u Oružane snage R BiH, čime je završen proces razvoja OS R BiH pod nazivom teritorijalna odbrana R BiH.

Promovisnje Teritorijalne odbrane za zvanične oružane snage R BiH, u početku agresije, bilo je logično i jedino ispravno rješenje, iz sledećih razloga:

- Teritorijalna odbrana SR BiH je u tom momentu bila jedina legalna i legitimna vojna sila, koja je imala svoj kontinuitet postojanja, bila uskladjena sa Ustavom SFRJ i SR BiH, te povezana sa isto tako legalnim, legitimnim i u kontinuitetu izabranim strukturama vlasti;

- Obzirom da je organizovana, opremana i obučavana sredstvima radnih ljudi Bosne i Hercegovine, ona je zaživjela u narodu i stekla njihovo povjerenje;

- bez obzira na njenu razgradnju u godinama pred agresiju i podjelu po nacionalnim šavovima, ona je još uvijek raspolagala sa najvećim brojem vojno-stručnih kadrova koji su zajedno sa snagama MUP-a predstavljali okosnicu razvoja odbrambenih snaga legalne države.

Praksa je potvrdila, da je Teritorijalna odbrana R BiH, svojom široko postavljenom organizacijsko-formacijskom strukturom, najbolje odgovarala predstojećim zadacima, jer je u svoj sastav mogla primiti svo vojno- sposobno stanovništvo i za kratko vrijeme bezbolno se transformisati u Armiju R BiH.

Dame i gospodo, dragi saborci,

Proslava godišnjice TO je prilika, na kojoj bi trebalo da nabrajamo dostignuća države BiH na poljima donošenja ustavnih reformi i provođenja zakona, da se hvalimo postignutim uspjesima u političkim privrednim, kulturnim i dr.sferama života, pa i u rješavanju statusnih pitanja boračke populacije i podizanju njihovog životnog standarda. Na žalost, ne možemo se ničim pohvaliti, jer situacija u našem društvu i državi, od završetka rata do danas, nikada nije bila složenija, teža i lošija.

Na ranije održanim okruglim stolovima konstatovali smo da je mirovna misija međunarodnih snaga u BiH od početka rata bila pogrešno postavljena. Ona je u BiH uspostavila koncept održavanja mira umjesto uspostave mira. U odnosu na državu BiH, međunarodna zajednica **i dalje** dosljedno praktikuje svoju pristrasnost, nedosljednost i neprincipijelnost. Prvo je mirovnim Sporazumom u Dejtonu nagradjen agresor davanjem oko 50% teritorije BiH. Narod koji je učestvovao u agresiji nagradjen je i davanjem imena entiteta po njihovom zahtjevu. Sporazum o miru legalizira unutrašnje granice entiteta i postojanje dva sistema, dvije vlade, dvije skupštine, dvije policije i dr.

Entiteti imaju različite stavove za većinu ključnih pitanja od značaja za funkcionisanje države BiH, pa i o potrebi pristupanja NATO i Evro-atlanskim integracijama. Za bilo kakvu promjenu Dejtonskih rješenja, neophodna je saglasnost sva tri naroda u BiH. Mnogi politički analitičari ovakav sporazum nazivaju „ludačkom košuljom“ koja je navučena građanima BiH. Primjeri pristrasnosti i nedosljednosti međunarodne zajednice u odnosu na BiH su svakodnevno vidljivi. Dovoljno je da neki zvaničnik sa nivoa države BiH ili iz Federacije BiH samo pomene potrebu donošenja nekog propisa kojim bi se jačala državnost BiH, ili potrebu revizije Dejtonskog sporazuma, pa da Dodik i njegovi sljedbenici zapjenušaju, zagalame i zaprijetu referendumom i otcjepljenjem svog entiteta od BiH i pripajanjem istog Srbiji. Zašto za takvo ponašanje nikada nisu bili sankcionisani? Umjesto toga, međunarodna zajednica brzo reaguje sa svojim stavovima, tvrdeći da ne postoji mogućnost promjene Sporazuma i da ga neće ni biti.

Sa više naučnih skupova i okruglih stolova, slali smo jasne poruke, da mir i miroljubivi suživot ne počinje „zaboravom i opraštanjem“, kako nam to ponavljaju oni iz međunarodne zajednice, već upravo suprotno – mir započinje priznavanjem istine o tome šta se desilo i prihvatanjem toga.

Od raspada bivše SFRJ i uvođenja višepartijskog sistema, nas uče demokratiji. Redovno se svake dvije, odnosno četiri godine, održavaju višestranački izbori, po sistemu zapadne demokratije. Sve partije koje učestvuju na izborima, u svojim predizbornim nastupima i u medijima, iznose svoje programe rada i obećavaju rješavanje gorućih problema u državi, kao što su: jačanje državnosti BiH, evro-atlanske integracije, otvaranje novih radnih mjesta, poboljšanje socijalnog statusa stanovništva, borbu protiv korupcije, reviziju privatizacije i oduzimanje nezakonito stečene imovine itd.

Nakon završetka izbora, zaboravljaju se sva data predizborna obećanja.

Umjesto toga, stranački lideri započinju medjusobne obračune oko podjele ministarskih i direktorskih položaja, oko „uhljebljenja“ svoje rodbine, posebno one koja nije učestvovala u odbrani zemlje, a došla je iz inostranstva na krilima nepotizma. Započinje formiranje raznih „komisija“ preko kojih se državni novac najlakše legalno prelijeva u privatne džepove. Traže se načini za povećanje plata izabranih delegata i državnih službenika, iako su one poodavno prešle visinu 10 prosječnih plata radnika u privredi ili 20 prosječnih penzija.

Tragično je, što je BiH iz godine u godinu nakon dejtonizacije sve slabija, puna nepotizma i mafijaškog otimanja državnih preduzeća i svega ostalog što je vrijedno u BiH, sa bezbroj prisutnih „sanadera“ koji rade u piramidi vlasti, u znaku „što gore za BiH - to bolje za njih“.

Žalosna je „činjenica“, da je u BiH nakon prestanka rata, veliki broj boraca izvršilo samoubistvo. Bijedni i nepravedni socijalni razlozi glavni su razlozi mnogih samoubistava.

Nažalost, ni poslije 19. godina, nije ostvaren Aneks 7 o povratku protjeranih izbjeglica sa sopstvenih ognjišta. Povratak nije ostvaren zato što su im državljanstvo njihove domovine pojeli ljudi bez ikakvog morala - „faraoni“- koji upravljaju njihovom Domovinom.

O fenomenu ratne i poratne mafije, koja je zabetonirana u piramidama oficijelne vlasti, izlišno je govoriti. Oni carevskim životima žive i razgrađuju BiH u „ime naroda“, u ime onih koji ih svake četvrte godine izglasavaju, da bi dobijali najveće plaće u parlamentima i vladama u BiH, najveće plaće u cijeloj Europi!

Kakav nemoralni paradoks – najveće plaće u Europi, iz najzaostalije zemlje, te iste Evrope!

Naš prof. dr. Esad Bajtal, glavni i odgovorni urednik „*Glasa antifašista*“ Sarajevo, kaže u reviji „*Dani*“ (14. 3. 2014.) “Političari žele vlast pod svaku cijenu“)

„Ovo je zemlja u kojoj 550.000 ljudi nema posla, u kojoj više od polovine građana živi na ivici siromaštva. Te činjenice opravdavaju i čine razložnom, svaku pobunu. Naše siromaštvo i bijeda, produkt su nepoštenog vladanja, a ne prirodno stanje. Samo u bogatoj zemlji možete imati 90 ljudi koji su „teški“ devet milijardi. Taj podatak WELT – X, niko nikad nije demantirao, a postoji od decembra 2011. godine. Pri tome, mi građani, ne znamo ko su ti ljudi, a pogotovo ne znamo kako su došli do tog neshvatljivo enormnog bogatstva.“

Stef Jansen, belgijski antropolog, koji više decenija istražuje i živi u BiH, govori otvoreno o protestima za „*Slobodnu Bosnu*“ (20. 2. 2014.):

„Ovaj plenum je krik bijesnih ljudi koji samo podsjećaju političku kastu da postoje i da imaju probleme koje žele da riješe. I samo to. Plenumi vrijede da pokažu da ljudi imaju hrabrosti izaći javno u medije ili predati pismene zahtjeve i to im daje osjećaj da i njihov glas vrijedi. Ovo je prvi put da ljudi ovdje imaju neko mjesto da upute svoje zahtjeve, a da to ne ostane samo između četiri zida.“

Do kada će domaći „sanaderi“ biti slobodni politički „igrači“? Zbog njih se juče, danas i sutra Bosna i Hercegovina nalazi u strašnom vrtlogu korupcije, gdje svake godine ova „okupirana“ i „ničija“ zemlja izgubi 1, 5 milijardi maraka.

Direktor ACOOUNT-a Eldin Karić smatra da je taj broj, nažalost puno veći. Svoju sumnju tvrdi podatkom da državni godišnji budžet iznosi 15 milijardi maraka, a samo se za javne nabavke potroše četiri milijarde. Karić tvrdi da je Agencija za prevenciju korupcije već tri-četiri godine u razvoju, te da ni do danas nije uspostavljena u punom kapacitetu. To govori da BiH još nije zainteresovana za borbu protiv korupcije.

Jedino što svaka federalna vlada, bez obzira na njen stranački sastav, ne zaboravlja i sa čime započinje svoj „rad“, je „revizija“ penzionog sistema, sa težištem na vojnim penzijama, uvijek naglašavajući da to moraju uraditi radi spašavanja standby aranžmana s Medjunarodnim monetarnim fondom. U najnovijem slučaju, na udaru su penzije ostvarene pod tzv. povoljnim uvjetima. Radi se o penzijama vojnih lica koji su u penziju morali otići prijevremeno po potrebi službe, odnosno na zahtjev državnog organa gdje su radili. Onda u taj termin „Prijevremeno penzionisanje pod povoljnim uvjetima“, Vlada F BiH strpa i lica koji imaju puni radni staž, i nastavi da ga maksimalno zloupotrebljava u svim medijima, kako bi se skrenula pažnja javnosti sa visine primanja izabranih delegata i državnih službenika. Ilustracije radi, možemo vam i danas pokazati Rješenja PIO/MIO F BiH o penzionisanju vojnih lica, u kojima se ističe da je dotično lice prijevremeno penzionisano iako ima 46, 48 pa i 52.godine radnog staža.

Iako su vojnim penzionerima, novim zakonom penzije smanjene za oko 50%, Ministra za boračka pitanja Federacije nije nimalo stid da u medijima bestidno laže, izjavljujući da vojni penzioneri, još uvijek imaju oko 60% veće penzije od prosjeka.

I na kraju samo nekoliko rečenica o položaju boračkih udruženja:

Članovima ovog udruženja, kao i znatnom broju drugih boračkih udruženja iz FBiH, nisu jasni kriteriji po kojima se vrši finansiranje aktivnosti boračkih udruženja.

Navodimo samo 2 primjera:

1.- U dnevnom listu „Oslobodjenje“ 01. aprila o.g. iznijet je podatak da je Ministar za boračka pitanja Federacije za 2013. godinu, boračkim udrugama podijelio 1.650.000 KM. Dalje se navodi, da je pomenuto ministarstvo „Udrugi umirovljenih i demobiliziranih branitelja HVO-a FBiH“ dodijelilo 63.000 KM, Udruženju HVIDRA iz Mostara 101.000 KM; JOB-u Sarajevo 78.000 KM; „Organizaciji šehida-Zenica 131.000 KM; novoosnovanom „Savezu udruženja boraca BiH“, preko 60.000 KM, te „Udrugi hrvarske RVI Domovinskog rata (HVIDRA) iz Kupresa 10.000 KM.

Ove primjere ne navedimo zato što su ta sredstva dodijeljena hrvatskim udrugama, već sa željom da nam se objasne kriteriji po kojem su ta finansijska sredstva dodeljivana. Želimo da nam se objasni šta su pomenuta udruženja uradili da zasluže ta sredstva. Mi znamo da nisu ništa uradili, osim ličnih veza lica iz pojedinih udruženja sa Ministrom, pa se pitamo se gdje je tu naše „Udruženje Teritorijalne odbrane BiH“na čijim je osnovama započeto formiranje Armije R BiH. U Plan obilježavanja značajnih događaja i ličnosti na nivou Federacije i Kantona ušlo je i ovo Udruženje. Pitamo se zašto ta podsticajna sredstva nisu dobili i „Udruženje generala BiH“ ili „Udruženje za TEBE“ BiH“ koji nisu dobili ništa.- ili drugi primjer:

2.- Ovo Udruženje se prošle i ove godine obratilo i Ministarstvu za boračka pitanja kantona Sarajevo radi finansiranja bar osnovnih programskih djelatnosti Udruženja i za obilježavanje današnjeg dana, kako bi kupili cvijeće koje bi položili na mezarja naših šehida. Dobili smo odgovor da naše Udruženje za tu namjenu može računati i do 5.000 KM, pod uslovom da na ovom skupu nastupi partijski šef kantonalnog ministra odbrane. Upravni odbor ovog Udruženja nije pristao na ucjenu, jer ne želimo da preko ovog Udruženja vršimo političku promociju bilo koje političke stranke ili pojedinca.

Hvala na pažnji!

Predsjednik Skupštine

Avdulah Kajević